

JEEBUS ON OVI

Väinö Hotti

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan **nousee sinne muualta**, se on varas ja ryöväri... Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi... **Minä olen ovi**; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen... Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys" (Joh.10:1,7,9,10).

"Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, **toi hän heille rahaa** ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen". Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, **koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa**. Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä. Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa - jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan. Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä" (Apt.8:18-23).

PELASTUKSEN OSTAMINEN RAHALLA

"Ja niin sangen pian vakiintuikin se tapa, että aneita voitiin hankkia sekä eläville että kuolleille kiirastulen pelättyjen vaivojen välttämiseksi. Elävien kohdalla aneeseen liittyy myös vapautuminen kirkkokurin määräämistä rangaistuksista" (Kares, Luther, s.459).

"Aneoppi sellaisenaan ei ole vain keskiaikaan kuuluva asia, vaan vielä nykyisessä roomalaiskatolisessa katekismuksessa sanotaan: "Ane on synneistä tulevan ajallisen rangaistuksen peruutus, jonka kirkko myöntää erinäisillä ehdoilla armontilassa oleville" (mt. s.459).

"Dogmaattisesti asiaa perusteltiin sillä, että kirkolla oli muka käytettävänä suuri ansioiden aarre. Kristus oli tehnyt enemmän, kuin ihmiskunnan sovittamiseksi tarvittiinkaan, ja sen lisäksi tulivat vielä pyhimysten ylimääräiset ansiot. Nämä ansiot, niin opetettiin, eivät olleet voineet joutua hukkaan, vaan muodostivat verrattoman runsaan, ehtymättömän aarteen, jota kirkko sitten hoiti paavin välityksellä. Tästä aarteesta paavi voi jakaa osaa niille, joiden omat ansiot eivät riittäneet. Ja tämä valta ulotettiin aina kiirastuleen asti" (mt.ss.460-461).

"Paavi Leo X tarvitsi kipeästi rahaa Pietarinkirkon rakentamiseen Roomassa; ja Mainzin arkkipiispa tarvitsi rahaa maksaakseen paaville suuren velkansa, johon hän oli joutunut haaliessaan itselleen kolme piispanistuinta.

Tehokkain tunnettu keino hankkia rahaa oli anekauppa. Kirkon virallisen opin mukaan aneet vapauttivat rangaistuksista, joita se pani parannuksentekijäin kannettavaksi, tai joita heidän tuli kärsiä kiirastuleessa, jos osa hyvitystöistä oli jäänyt maallisen elämän aikana suorittamatta. Jos joku osti "täysaneen" kiirastuleessa olevan henkilön puolesta, tämän sielun sanottiin pääsevän heti taivaaseen. Jos joku osti aneen itselleen, hänen oli ripittäydyttävä ja saatava synninpäästö, joka vapautti hänet iankaikkisen kadotuksen rangaistuksesta. Ane sitten vapautti hänet ajallisista rangaistuksista.

Anekauppiaille oli mukanaan rippi-isiä, jotka tekivät ripin mahdollisimman helpoksi. Ei tarvinnut muuta kuin mumista jotakin ja synninpäästö annettiin ilman muuta. Anekirjan ostaminen ja rahan

antaminen oli pääasia. Anekauppiat mainostivat tavaraansa useinkin kaikkien syntien anteeksiantamuksen tuojina” (Saarnivaara, He elivät Jumalan voimassa, I ja II osa, ss.91-92).

”Kun raha kirstuun kilahtaa, niin sielu taivaaseen vilahtaa” (Johann Tetzeli; m t.s.92).

EI MITÄÄN UUTTA AURINGON ALLA

Kun pidetään ”kolehtipuheita”, voidaan siirtyä taivaspaikan myyntiin anekaupan tapaan.

”Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: **totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti**” (Mal.3:10).

Toinen evankeliumi

”Taivaan akkunoiden” avaaminen merkitsee ainakin yksinkertaiselle kansalaiselle ”taivaspilettiä”. Kymmenykset on ”tie taivaaseen”! Mutta tähän merkitsee samalla **toista evankeliumia**. Edelleen olemme tekemisissä ”sosiaalisen” evankeliumin kanssa.

Nousee sinne muualta

”Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan **nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväreitä...**

Ne, jotka kymmenyksillä luulevat pelastuvansa, ovat **varkaita ja ryöväreitä!**

Leskien ryöstäminen

Jatkuva rummuttaminen kymmenyksistä taivaan akkunoiden avaajina merkitsee viimeisenkin lesken viimeistenkin ropojen lypsämistä.

Korvausteologiaa

Tässä ovelasti korvataan Jeesus – ovi ”kymmenys-ovilla”. Jeesuksen syrjäyttäminen ainoana taivastienä on kuitenkin raskas rikos. Korvausteologiaa ei tavata ainoastaan liberaaliteologien piireissä, vaan myös hurskaissa herätyskristillisissä ympyröissä. Saatana on ovela tuomaan omaa teologiaansa aina sinne, missä kristityt eivät valvo. Kuinka tärkeä onkaan tänä lopunaikana ”henkien erottamisen lahja”!

Lain tie

Tässä mennään Mooseksen evankeliumiin. Tämä oli myös galatalaisten harha:

”Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia” (Gal.3:10).

”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä” (Gal.4:19).

”Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; **te olette langenneet pois armosta**” (Gal.5:4).

”Lain tie on leveämpi kuin armon tie” (Niilo Tuomenoksa).

Kymmenykset (David Payson)

”En voi koskaan kehottaa kristittyjä maksamaan kymmenyksiä. Se kuuluu Vanhan Liiton lakiin. Se kuuluu Mooseksen lakiin. Sitä ei koskaan mainita Uudessa testamentissa pakanauskovista puhuttaessa. Juutalaiset tekivät niin, mutta ketään pakanakristittyä ei koskaan kehoitettu maksamaan kymmenyksiä. Meitä kehoitetaan antamaan.

Kuuntelin nuoren miehen saarnaa kymmenyksistä. Hän sanoi näin – ja oli tarpeeksi rehellinen sanoakseen tämän. ”Kymmenysten maksamiseen liittyy siunauksia.” Hän luki: ”Koetelkaa siis minua, ettenkö avaa taivaan akkunoita ja vuodata siunaustani yllenne” – kohdat. Sitten hän sanoi, että kymmenysten maksuun sisältyy myös kirouksia. - Mikä onkin ihan totta. Hän jatkoi kertomalla Vanhasta testamentista kuvauksen kirouksesta ja siitä, että lastenlapsemme ja lastenlastenlapset kärsivät ellemme tuo kymmenyksiämme.

Katsoin ilmeitä seurakunnassa ja ihmistenkasvoilta kuvastui pelko siitä, että he aiheuttavat kärsimyksen jälkipolvilleen. Eikä ihme, että seuraavana sunnuntaina uhri oli aika iso. Olin kauhuissani ja sanoin, että tuo on ilkeää. Uudessa testamentissa pelaaivat aivan toiset lait! Herra rakastaa ”iloista antajaa”. Se ei tarkoita synkkää ja niukkaa.

”Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa” (2. Kor.9:7).

Se merkitsee, että haluat antaa. Ei sitä, että ihmiset pakotetaan antamaan, etteivät heidän jälkeläisensä joudu kärsimään. SE KUULUI VANHAAN LIITTOON!”

”Vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti”

Siunauksen ehdot:

1. Siunaamisen edellytys on **pahuudesta pois kääntyminen**. Muutoin julistetaan ”halpaa armoa”.

*”Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, **kun käännytte itsekin pois pahuudestanne**” (Apt.3:26).*

2. Ekklesia

Siunaus estyy, jos Herran huone (ekkleesia) hylätään ja juostaan ”oman huoneen” perään. Valitettavasti hengellinen liikehdintä tänään on pääasiassa juoksentelua ”oman huoneen perään”.

*”Te odotatte paljoa, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona **ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi**” (Hagg.1:9).*

Maksettua saarnaa

On kyseessä ”maksullinen” julistaminen. Julistaja on riippuvainen saamastaan palkkiosta. ”*Kenen leipää syöt, sen lauluja laulat.*” Saarnamies puhuu myönteisiä asioita, jos hän saa puheesta korvauksen. Jos kuulijoiden rahapussin nyörit eivät aukene, seurauksena on ankara lain saarna. Tämä on selkeää ”populismia!”

”Näin sanoo Herra niitä profeettoja vastaan, jotka eksyttävät minun kansaani, jotka huutavat: ”Rauha!”, kun heidän hampaissaan on purtavaa, mutta julistavat pyhän sodan sille, joka ei anna mitään heidän suuhunsa” (Miika 3:5).

Tässä uhrilahjat ohjaavat selkeästi saarnaa!

Kovin on kapea lain saarna, jos se koskee vain kymmenysten antamista. Tällöin on saarnamiehellä ilmeisesti ”oma lehmä ojassa” ja ”ketun häntä kainalossa”!

”Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi” (Ef.2:8,9).

SE OMPI VALITETTAVA JA VIEPI SUUREEN HUOLEEN: KUN MONI VIHAA VALOA, KÄY PIMEYDEN PUOLEEN. MIELEMME, HERRA, VALISTA SUN HENKES VOIMAN KAUTTA JA TOTUUS MEISSÄ VAHVISTA, PIMEYDESTÄ AUTA (Vvk.160:6).